

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010117
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2018:3618010117.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného K. D., na hlavnom pojednávaní dňa 03.09.2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný K. D., R.. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom J., t.č. Ústav na výkon väzby Leopoldov,

je vinný, že

1. dňa 01.05.2018 asi o 17.00 h v obci J. na dvore rodinného domu č. XX pod vplyvom alkoholu pri hádke povedal poškodenej K. S., s ktorou má spoločného syna K. S. a s ktorou do 05.04.2018 býval v spoločnej domácnosti, že keď ho zavrú, tak si ju nájde a zabije ju, načo ho poškodená K. S. vyhodila z domu a pred odchodom mu uviedla, že ho dnes domov nevpustí, potom ako obžalovaný K. D. uvedený dom opustil, poškodená v obave, aby sa nevrátil, zamkla vchodové dvere a zatvorila okná, avšak obžalovaný K. D. sa dňa 02.05.2018 okolo 00.22 h pod vplyvom alkoholu opätovne vrátil v obci J. k rodinnému domu č. XX, ktorého výlučnou vlastníčkou je poškodená K. S., ktorá tam býva spolu s ich spoločným synom K. S., pričom v tom čase sa poškodená K. S. O. K. S. nachádzali v dome, následne obžalovaný K. D. vypol poistky na elektrickom ističi na dome, načo mu poškodená cez zatvorené dvere povedala, aby ich nahodil, lebo zavolá políciu, následne začal obžalovaný K. D. búchať na okno a rozhadzovať okenné rámy nachádzajúce sa na dvore a potom z jedného z okien domu strhol z vonkajšej strany upevnenú záclonu, potom obžalovaný K. D. presne nezisteným spôsobom a predmetom vylomil uzavreté okno domu, čím poškodil vnútorný rám tohto dreveného okna, cez ktoré následne obžalovaný K. D. neoprávnene vnikol do jednej z miestností uvedeného domu, potom otvoril dvere na ďalšej miestnosti, kde sa v tom čase nachádzala poškodená K. S., ktorú obžalovaný K. D. chytil rukami za krk, predlaktím svojej ruky ju škrtil a povedal jej, tri krát a dosť, čím u poškodenej K. S. vzbudil dôvodnú obavu o život, poškodená ho následne svojou rukou chytila v oblasti rozkroku, načo obaja spadli na zem, pričom na buchot sa zobudil ich spoločný syn K. S., ktorý prišiel za nimi, obžalovaného K. D. od svojej matky poškodenej K. S. odsotil a následne poškodení K. S. O. K. S. obžalovaného vyzývali, aby z domu odišiel preč a vzhľadom k tomu, že obžalovaný K. D. na ich výzvy na opustenie domu nereagoval, poškodená telefonicky na čísle 158 požiadala políciu o pomoc, na čo obžalovaný K. D. dom opustil, sadol si na zem v záhrade, kde bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Partizánske nájdený a v čase o 00.40 h dňa 02.05.2018 obmedzený na osobnej slobode, čím uvedeným konaním vzbudil u poškodenej K. S. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, že svoje vyhrážky naplní,

2. dňa 27.01.2018 v presne nezistenom čase v podvečerných hodinách pri autobusovej zastávke medzi obcami Nedanovce a Krásno po predchádzajúcej slovnej hádke dva krát udrel rukou zovretou v päšť poškodeného S. V. do oblasti tváre, po čom poškodený spadol na zem, kde ho obžalovaný K. D. ešte niekoľko krát kopol a následne z miesta odišiel preč, čím poškodenému S. V. spôsobil zmliaždenie tváre a nosa vpravo, zmliaždenie hrudníka vľavo a zmliaždenie bedrového zhybu vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali lekárske ošetrenie, s dobou liečenia v trvaní 34 dní, bez obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodeného,

teda

v bode 1.

neoprávnene vnikol do obydlija iného a tam neoprávnene zotrval a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a voči chránenej osobe - blízkej osobe - príbuznom v priamom pokolení,

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - násilím a na chránenej osobe - blízkej osobe - rodičovi spoločného dieťaťa a osobe, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti,

v bode 2.

dopustil sa slovne a fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosť tým, že napadol iného,

čím spáchal

v bode 1.

zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák.

prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) v spojení s § 138 písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák.

v bode 2.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam, § 41 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 38 (tridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 škodu vo výške 98,36-€.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom Bratislava, Panónska cesta 2, IČO: 35 937 874 so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 214/18/3305-28 doručenej súdu dňa 02.07.2018 po jej preskúmaní, samosudca nariadil a vykonal dňa 03.09.2018 hlavné pojednávanie. Po prednesení obžaloby po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Tr. por., obžalovaný ku skutkom podľa obžaloby v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok. Súd po vyhlásení obžalovaného, po zistení stanoviska prokurátora, obhajcu a prítomnej poškodenej uznesením prijal vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. ďalej vykonal

len dokazovanie čo do výroku o treste. Súd skutok v bode 1 obžaloby právne kvalifikoval ako zločin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. d/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. a skutok v bode 2. obžaloby ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Zavinenie obžalovaného u obidvoch skutkov je dané priamym úmyslom podľa § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd na hlavnom pojednávaní vychádzal z vyhlásenia obžalovaného, vykonal výsluch obžalovaného, oboznámil znalecký posudok, ostatné listinné dôkazy a pripojený spis vzťahujúce sa k dokazovaniu vo veci trestu a náhrady škody a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal k spáchaniu skutkov. Urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Uviedol, že bol zamestnaný do augusta 2017, týždeň pred vzatím do väzby brigádoval u kamaráta jeho nebohého otca, ktorý mu prisľúbil prácu pri ukladaní zámkovej dlažby, kam mal nastúpiť dňa 02.05.2018. On by v prípade prepustenia na slobodu býval u kamaráta, ktorý má sám trojizbový byt v Chynoranoch. Obžalovaný pripustil, že alkohol požíval pravidelne, peniaze naň si zarobil, alebo požičal. Býval u poškodenej. Priznal, že písal list predložený starostom obce Krásno, uviedol, že jeho obsah si má vyložiť každý ako chce, poškodenú už nechce vidieť, preto píše aby sa odsťahovala, neublížil by jej, len by ju opľul, už ju nechce mať na očiach.

Z prečítaného znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu z 06.06.2018 č. 48/2018 na č.l. 155-172 súd zistil, že z psychiatrického hľadiska pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný, v čase spáchania skutkov vedel ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho protiprávnosť, bol v stave prostej alkoholovej opojnosti. Nebolo mu navrhnuté žiadne ochranné liečenie.

Obžalovaný bol podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pred spáchaním skutkov päťkrát postihnutý za priestupky a to pre skutok z 13.05.2017 - priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, skutok z 30.05.2016 - priestupok proti pravidlám cestnej premávky (vedenie vozidla v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme), skutok z 16.04.2016 - priestupok proti majetku, a 14.04.2016 a 27.03.2014 priestupky proti pravidlám cestnej premávky (vedenie vozidla v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme).

Podľa odpisu z registra trestov (č.l. 199-201) a pripojeného spisu bol obžalovaný doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, pričom u štyroch z týchto odsúdení sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 19.09.2007 č.k. 2T/139/2007-197 bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1,2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaný sa prečinu nebezpečného vyhrážania a ublíženia na zdraví dopustil voči chránenej osobe. Uvedeným rozsudkom mu bol uložený nepodmienečný trest v trvaní 1 rok, ktorý vykonal. Obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 14.12.2016 sp. zn. 1T/87/2016 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák. a na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 5 Tr. zák. na nepodmienečný trest v trvaní 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustil voči poškodenej K. S.. Trest vykonal 17.03.2017. Obžalovaný bol od 01.08.2017 do 01.05.2018 vedený na ÚPVaR Partizánske ako uchádzač o zamestnanie, od októbra 2017 do apríla 2018 bol poberateľ dávky v hmotnej núdzi.

Obec Krásno v správe z 25.08.2018 doručenej súdu dňa 28.08.2018 na č.l. 240-243 starostom obce súd upozornila, že obžalovaný v stave opitosti obžalovaný stráca nad sebou kontrolu a môže byť životunebezpečnou osobou pre seba aj poškodenú S.. Mal sa vyjadrovať, že zabije ju aj seba. S poškodenou má syna, pričom ju podozrieva z nevery. Aj v listoch adresovaných z ÚVV sa vyjadruje, že poškodenú zabije za to, ako mu ublížila a dostala ho do väzenia. Podľa časti listovej komunikácie so starostom obce, ktorú obžalovaný na hlavnom pojednávaní potvrdil, obžalovaný chce, aby sa poškodená odsťahovala a hrozí jej " že zariadi, že nebude s nikým (žiť), ani nikomu kaziť život".

V žiadosti o prepustenie z väzby doručenej súdu dňa 23.08.2018 na č.l. 238 obžalovaný sľubuje, že si bude plniť povinnosti, pokiaľ súd jeho väzbu nahradí dohľadom, zamestná sa a nájde si nové bývanie.

Prokurátor navrhol obžalovanému uložiť nepodmienečný trest za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, rozhodnúť o nároku poškodeného. Obhajoba navrhla trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby pre najprísnejší trestný čin.

V záverečnej reči obžalovaný uviedol, že poškodená ho už tretíkrát dostala do väzenia. Vyčítal jej neveru, komunikáciu s inými mužmi cez internet, na sociálnych sieťach za účelom sexuálneho styku. Ona mu viackrát prisahala, že s tým prestane, no vždy to porušila. Keď bol naposledy vo výkone trestu, po prepustení na slobodu bol u nej pre veci a chcel odísť, uprosila ho však že s komunikáciou cez internet a neverou prestane, no opäť ju pristihol, že ho podvádza. Ona ho využila aj z ekonomických dôvodov, keď jej zabezpečil drevo a kúrenie cez zimu, zabezpečil, keď dlhodobo bola bez príjmu, preto chcela aby sa vrátil. Je pravdou, že ju vytrestal 18 ranami po zadku za každý mesiac, ktorý bol kvôli nej vo výkone trestu, čo mu ona písomne potvrdila, že je s jej súhlasom. Živil ju, keď rok bola práceneschopná. Potom čo vo februári 2018 mala opäť prístup na internet, ochladol ich intímny život, a zistil že mu je zas neverná s iným mužom. Ten jej aj písal, aby sa ho zbavila a dala ho zavrieť. Keby chcel mohol jej ublížiť už veľakrát, hrozby smrťou vážne nemyslel. Dal jej len dve facky, keď jej naposledy vyčítal, že ho podvádza a udržiava pomer cez internet. Prosila ho aby jej odpustil, no už trikrát ho dostala do väzenia, pričom jej zachránil život, keď zabránil aby kvôli nemu skočila pod kamión. Tvrdil, že ho svojím správaním v podstate týrala poškodená. Na záver uviedol, že keď dostane tri roky či viac, spraví to, čím sa hrozil.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd obžalovanému ukladal trest úhrnný a za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

Súd prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. pretože obžalovaný spáchal viac trestných činov (tri), ide o úmyselné trestné činy spáchané dvoma skutkami. Nejde o zákaz dvojitého pričítania, pretože účinné znenie asperačnej zásady už nemá vplyv na dolnú hranicu trestnej sadzby, na viac priťažujúcu okolnosť bolo potrebné aplikovať už aj len pre skutok 1. obžaloby bez ohľadu na skutok 2. Súd prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to preto, že obžalovaný sa dopustil v podstate v krátkom časovom rozpätí rovnorodej recidívy (vec Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/87/2016), ale aj vzhľadom na skoršie nezahladené odsúdenie vo veci Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/139/2007.

Súd neprihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., pretože hoci sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal, ani len formálne "naoko" sa ju nesnažil oľutovať, ľutoval len jednu skutočnosť, že sa dostal do výkonu väzby a trpí kvôli poškodenej, ktorú za to viní. Nebol schopný žiadnej sebareflexie a hoci možno mať za to, že poškodená sa nevyhýbala, nebránila, ba možno prisvedčiť tomu, že v určitom čase z ekonomických či emocionálnych dôvodov k sebe obžalovaného lákala, tento sa nebol schopný rovnako sa od nej odpútať a v žiarlivosti konal spôsobom, ktorý mal napokon trestnoprávne dôsledky.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému neprihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., ale túto skutočnosť zohľadnil pri ukladaní trestu s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Obžalovaný postupom podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v konaní pred súdom napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní aj súdu. Je potrebné uviesť, že obžalovaný vyhlásením o vine sa vzdal možnosti preukazovať rozhodné skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv nie len na výrok o treste, ale aj obhajoby čo do otázky viny.

Súd dospel k záveru, že ukladanie trestu po zvýšení trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Dolná hranica upravenej trestnej sadzby by bola 56 mesiacov. Ako dôvod aplikácie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam súd uvádza jednak napomáhanie obžalovaného pri objasnení trestnej činnosti tým, že učinil vyhlásenie o vine aj pre skutok

najprísnejšie trestný, kde dokazovanie by spočívalo na výpovediach obžalovaného a poškodených, a to k tej skutočnosti, či obžalovaný naplnil zákonné znaky žalovaného zločinu podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák. Pokiaľ ide o okolnosti spáchania skutku, obžalobou neboli preukazované iné skutočnosti, a teda možno vychádzať len z výpovede obžalovaného, ktorý uvádzal, že hoci konal spôsobom ako je uvedené v skutkovej vete, poškodená ho nie len že prichýlila po tom čo prišiel z výkonu trestu, ale dokonca sama presvedčala aby sa ku nej vrátil. Tiež je potrebné uviesť, že nijaká formálna zmluva o ubytovaní medzi nimi neexistovala, a jeho bydlisko u obžalovanej bolo v podstate závislé na tom, ako spolu navzájom vychádzajú. Takto mohlo celkom ľahko dôjsť k situácii, že síce bol obžalovaný dôrazne vyzvaný aby odišiel, mohol konanie poškodenej brať ako "prechodné", súčasť hádky, ktorá ustane. Tiež mal u poškodenej osobné veci, býval tam jeho syn. Hoci teda formálne aj materiálne naplnil zákonné znaky žalovaného zločinu je zrejmé, že poškodená nebola osobou, ktorej postoj k obžalovanému bol dlhodobo negatívny, ba bola opakovane schopná obžalovaného (hoci sa voči nej dopustil trestnej činnosti v minulosti) pozývať do svojej domácnosti a dobrovoľne s ním žiť, obžalovaný teda nebol osobou, ktorá by čelila prekážke v podobe trvalého negatívneho postoja poškodenej k jeho osobe. Tieto skutočnosti súd považoval za rozhodné, pretože sa viažu priamo k spáchanému najprísnejšie trestnému skutku. Samotný postoj obžalovaného k poškodenej daný jeho žiarlivosťou, pocitom že on za nič nemôže, pretože ho do výkonu trestu opäť dostala poškodená pre jej povahové črty, a hrozby voči jej osobe, ba postoj prezentovaný na hlavnom pojednávaní, síce odôvodňuje obavy z jeho správania na slobode, je dôvodom trvania väzby, ale nemá vplyv na výšku trestu. Je zrejmé, že na dosiahnutie účelu trestu aj vzhľadom k tomu, že predchádzajúce tresty obžalovanému neboli poučením, je potrebné uloženie trestu nepodmienečného, avšak súd má za to, že sú z vyššie uvedených dôvodov splnené podmienky na uloženie trestu s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a uložený trest 38 mesiacov nepodmienečne je zákonný, primeraný a spravodlivý.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že po celý čas, čo by aj jeho žiarlivosti poškodená zadávala dôvod, mohol ich vzťah riešiť nie hrozbami a násilím, ale prostým odchodom z domácnosti, opustením poškodenej, ktorej osobu by nemal dôvod vyhľadávať, pokiaľ sám nechcel.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (naposledy vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/87/2016), súd ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Z poškodených si nárok na náhradu škody uplatnila len Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., a to v prípravnom konaní do uplynutia lehoty uvedenej v § 46 ods. 3 Tr. por. vo výške 98,36-€ z dôvodu poskytnutej zdravotnej starostlivosti poistencovi S. V. (skutok 2. obžaloby), pričom tento nárok obžalovaný uznal. Poškodený uvedený nárok preukázal aj podrobným vyčíslením nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť na č.l. 138. Dodatočne v konaní pred súdom v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.08.2018 uplatnil aj nárok na trovy konania 2,65-€, ktoré bližšie nešpecifikoval. Súd priznal poškodenému riadne a včas uplatnený nárok na sumu 98,36-€ vo zvyšku poškodeného odkázal s nárokom na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.